

Avi (MARCEL): Bona tarda nenes, nens, pares, mares, avis, joves i ciutadania en general...

NET (NIL): Avi, per què estem aquí avui?

Avi (Marcel): Mira avui estem a dia 20 de Juny, i celebrem com cada any el DIA MUNDIAL DE LES PERSONES REFUGIADES. Una data per visibilitzar els drets de totes aquelles persones que a causa de diferents tipus de violències i empobriment es veuen obligades a fugir de les seves llars per la recerca d'una vida millor.

Àvia (Damaris): Sabies que cada minut 24 persones ho deixen tot per fugir de la guerra, la persecució o el terror? O dit d'una altra manera, una persona cada 2 segons.

Avi (Marcel): Sí noi, una situació dramàtica. Actualment hi ha més de 36 milions de persones refugiades i més de 75 milions de persones desplaçades forçoses en tot el món. D'elles, més de la meitat, són menors de 18 anys. T'ho pots imaginar?

Net (Nil): No, no m'ho ser imaginar! Aquestes xifres tan grans! Deixar amics, parents, la casa.. Però i a on van?

Àvia (Damaris): Tot un horror. Les persones desplaçades per la força es veuen obligades a enfrontar-se a trajectes perillosos, on poden patir enfrontaments violents, atacades per grups mafiosos o terroristes, jugant-se la vida. I un cop arriben a un país d'acollida, com pot ser el nostre, comença tot un altre camí de dificultats. Idioma, com es fan entendre? Tràmits, explicar d'on fugen i per què. Esperes, rebuig? acceptació?...

Tècnica de l'administració: Sí, tot és molt complicat. Els països d'acollida de la Unió Europea a més han aprovat un Pacte de Migració i Asil que s'allunya de la finalitat de fer mecanismes que permetin compartir responsabilitats en l'acollida i en els procediments en matèria de migració i asil. S'enforteix el control duaner, facilita els retorns de les persones refugiades i no soluciona la problemàtica de la pressió migratòria als països d'arribada. Una entitat d'acollida: Sí, la situació és complicada. Mireu només en l'àmbit de la mediterrània, l'any 2023 ha estat l'any més mortífer a les rutes migratòries d'arribada a l'Estat espanyol: 18 persones al dia! I a més aquest any no podem oblidar el setge que viu GAZA des del 7 d'octubre del 2023. Més d'un 75% de la població palestina (1,7 milions de persones) es troba en una situació de desplaçament, a part de la destrucció d'habitatges, infraestructures...

Avi (Marcel): Tampoc podem oblidar l'Afganistan, Síria, el Sagel, Etiopia, Sudan, Ucraïna, Honduras, i tants d'altres...

Net (Nil): Mare meva! Així cada dia estan passant coses. Vosaltres coneixeu d'algú que hagi patit o estigui patint aquesta situació tan dolorosa?

Àvia (Damaris): I tant! Mira, els meus pares van haver de fugir d'on vivien per la guerra que va patir aquest

país, venien del sud i es van instal·lar aquí, amb moltes dificultats. Com pots veure és una cosa de tota la vida, però sembla que en aquests moments la situació s'agreuja. Mira aquí et presento la Melba i l'Emmanuel, que ens poden explicar de primera mà el seu testimoni.

L'Àvia, el Net i l'Avi saluden a les persones immigrades que s'han dignat a mostrar o dir alguna cosa del seu testimoniatge.

Melba: Bon dia a tothom!! Mi nombre es Melba y soy de Honduras. Emigramos a este país en el 2019 con mi esposo y nuestros dos hijos de 6 y 3 años, huyendo de la delincuencia y el crimen organizado, buscando una mejor vida y estabilidad para ellos. Ha sido un proceso muy duro y lento, ya que hasta día de hoy estamos esperando regularizar nuestra situación. Vivimos en Barcelona el primer tiempo y Sabadell nos ha acogido desde el 2020 donde nació nuestra tercera hija. Con fuerza y esperanza estamos consolidándonos como ciudadanos aquí. I passo la paraula a l'Emmanuel"

Emmanuel: "Hola a tothom! Soc l'Emmanuel, tinc 34 anys i soc nigerià. Estic aquí perquè vaig tenir problemes en el meu país i em vaig veure obligat a marxar. Primer vaig estar al Marroc 3 anys i finalment vaig creuar el mar amb una patera des del Marroc fins a Las Palmas. I afortunadament estic aquí. Fa 3 anys vaig arribar a Barcelona. Allí he viscut 2 anys i ara estic a Sabadell. Estic estudiant Català i Castellà. M'agrada molt cuinar, doncs he fet un curs de cuina. També vaig fer un curs sobre reciclatge (residus). A més he fet cursos d'informàtica i ara estic a l'espera de fer un curs sobre electricitat. La meva família continua estant a Nigèria. Penso molt amb ells i de tant en tant hi parlo.

Tècnica de l'administració: El nostre més gran respecte i admiració pel vostre testimoniatge!

Avi (Marcel): Com pots veure Nil aquest tema no és només del 20J, és un tema diari que cal tenir present, tenint coneixement responsable de tot això i poder donar suport a l'acollida.

Àvia (Damaris): Reclamar a les administracions centrals, regionals i locals més recursos per poder afrontar amb dignitat totes aquestes "tragèdies". Fer la vida més fàcil. Ser solidaris del món en general, perquè no oblidem que tots podem ser, algun dia, immigrants.